

De IJ-Hallen zijn al bijna dertien jaar dé vlooiemarkt van Amsterdam. Het lijkt er steeds meer op een maandelijkse vintagemarkt, waar hippe koopjesjagers hun slag slaan.

tekst ALIEKE HOOGENBOOM
foto's JOHANNES ABELING

Een Amsterdams

Op de pont van Amsterdam Centraal naar de NDSM-werf in Amsterdam-Noord staan twee meiden met hun fiets aan de hand. Het is pas negen uur 's ochtends, maar ze kletsen honderd-uit over de IJ-Hallen, waar ze vandaag voor het eerst heen gaan.

“Ik hoop zo dat ik veel mooie dingen vind. Ik heb expres een extra grote tas meegenomen,” zegt het meisje opgewonden tegen haar vriendin.

Aangekomen bij de ingang valt op dat in de rij, waar ongeveer dertig mensen staan, zeker twee derde begin twintig én vrouw is.

De markt heeft zowel buiten als binnen kramen staan. Uit de grote speakers die in elke hoek van de gigantische hal staan, schetteren smartlappen. De sigarettendamp stijgt boven de kraampjes uit en de Amsterdamse accenten vliegen je om de oren. Allemaal elementen die de IJ-Hallen maken tot wat ze zijn.

Peter Hoogewerf (57) is het brein achter de IJ-Hallen. Gekleed in een feloranje jas loopt hij van hot naar her om alles te regelen. Jaren geleden bemachtigde hij de mooie hal op de NDSM-werf. Nu probeert hij al bijna dertien jaar van zijn kindje een succes te maken.

Hoogewerf: “Ik heb altijd gezegd: ik wil óf een heel grote markt, óf geen markt. De IJ-Hallen zijn vanzelf een Amsterdamse markt geworden. Ik heb dat niet hoeven sturen. Mensen kunnen makkelijk een aantal uren rondwandelen, koffiedrinken of iets eten. Daardoor zijn mensen bereid er een lange afstand voor te reizen.”

Het valt hem ook op dat de IJ-Hallen de laatste jaren een steeds jonger en hipper publiek trekken. Dat is niet altijd zo geweest. Toen de markt begon, was het vooral het publiek uit Amsterdam-Noord dat de markt bezocht. Moeders met krijsende baby's in kinderwagens, allochtonen met grote koffers op wie-

len en ouderen. De bezoekers van het eerste uur komen nog steeds, maar tegenwoordig is de markt ook een populaire bestemming onder hippe stadsmeiden.

Mila Brobbel (23), student pedagogiek uit Leiden, is zo'n type. De keren dat ze de IJ-Hallen bezocht zijn al lang niet meer op één hand te tellen. Wat maakt deze vlooiemarkt zo hip? “Toen ik tweeënhal jaar geleden aan een vriendin vroeg waar ze die leuke jas had gekocht, antwoordde ze dat ze die voor twee euro bij de IJ-Hallen had gevonden. Sindsdien kom ik hier elke maand. Ik ben nu hard op zoek naar een donkergroene parka.”

“Als ik ga zoeken, let ik altijd op wie er achter een kraam staat. Als de stijl van diegene een beetje overeenkomt met die van mij, ga ik kijken. Mijn stijl kun je omschrijven als *streetstyle*. Ik hou van gekke combinaties. De ene keer draag ik Clarks, dan weer hoge hakken. Ik pin meestal van tevoren honderd

Nina Bakker (22), eerstejaars student Cultureel Erfgoed, Amsterdam

“Ik heb dertig euro meegenomen en ik heb nu dertien euro uitgegeven. Tien voor een trui, tien voor deze jas en drie euro voor deze muts. O, dat is al 23 euro, haha. Ik kan mijn stijl omschrijven als een bij elkaar geraapt zootje. Ik houd van netjes, maar ook van oude kleding van mijn ouders. Ik let altijd op de stoffen bij een kraam. Net als deze jas. Bij de eerste kraam zag ik de stof met herfstkleuren en ik was meteen verkocht. Hij zit perfect. Als je zo'n jas bij Zipper koopt, ben je al snel vijftig euro kwijt.”

Janneke van Oorschot (18), 6 vwo, Amsterdam-Zuid

“Ik ben vandaag niet speciaal op zoek naar iets, want altijd als ik gericht ga zoeken, vind ik het niet. Ik neem altijd veertig euro mee en dat gaat ook allemaal op. Ik wil hier voor kleding niet te veel uitgeven, het liefst twee euro per item. Ik ben gek op hoge en lage veterlaarsjes, skinnyjeans en leren jassen. Ik heb net deze leren veter-schoenen op de kop getikt. Ik heb ze voor vijf euro gekocht, terwijl de verkoper 7,50 vroeg. Dat afdingen is extra leuk. Ik vind het leuk als mensen er apart uitzien. Dat zou ik ook wel willen, maar zelf durf ik dat niet zo goed.”

vintagewalhalla

euro, maar dat gaat niet altijd op, hoor.”

Van de honderden bezoekers is bijna de helft jong en vrouw. Ze bestuderen de mensen achter de kraampjes, terwijl ze met hun handen zoeken tussen de hoge bergen kleding. Bij elk koopje proberen ze toch ook nog even af te dingen.

En dus let hij op een afwisselende samenstelling. Een oude Jordanees die antieke meubels verkoopt, een jongen vol tatoeages die zijn platencollectie showt, maar ook moeder Lia Heiligers (54) en dochter Lauren (21) hebben een kraam gehoord.

Op de ene helft liggen Lia's hobby-spullen, op de andere helft een grote

Het contact met omringende verkopers maakt het ook nog eens heel gezellig om hier te staan. Er hangt een typisch Amsterdamse sfeer. Bij veel andere markten heb je het idee dat er een overvloed aan handelaren is. Hier heb je dat niet. En het ruikt natuurlijk lekker op, zo'n dag verkopen.”

Hoogewerf wil de IJ-Hallen uitbreiden. “Ik ben nu bezig met de vergunning voor de hal hiernaast, daarin passen driehonderd kramen. Het ziet er naar uit dat het gaat lukken. Ik ben daar ontzettend blij mee, want ik heb vaak wanhopige mensen aan de telefoon die een kraam willen huren, terwijl we al vol zitten. Daar zijn we straks vanaf, want de markt gaat groeien.”

Volgende vlooienmarkt:
8 en 9 oktober, 09.00-16.30 uur.
IJ-Hallen, TT Neveritaweg 15
Entree €4, tot 12 jaar €1,50.
Kraam huren v/a €21, boeken op 0229-581598.

‘Er hangt een typisch Amsterdamse sfeer, heel gezellig. En het ruikt lekker op, zo'n dag verkopen’

“Er komen steeds meer jonge meiden die hun spullen verkopen én we hebben in veel bladen gestaan. Laatst ben ik zelfs geïnterviewd door *Elle*. Toch vind ik het belangrijk dat deze markt voor jong en oud is. Ik wil een zo groot mogelijk publiek aanspreken,” zegt Hoogewerf.

berg kleding van Lauren. Tweedehandskleding verkopen heeft Lauren van haar moeder, die vroeger een tweedehandswinkel in Utrecht had.

“De markt in de IJ-Hallen is ongedwongen, er komen veel mensen op af en het is een prachtige locatie.

Manuela (35) en Suaad Redan (10), accessoire-ontwerpster en leerling groep 7, Amsterdam-West

Manuela: “Ik ben accessoire-ontwerpster en bewaar mijn spullen altijd in plastic bakjes. Eigenlijk erger ik me daaraan, dus nu ben ik op zoek naar hippe, ouderwetse blikken. Ik heb er net één voor een euro gekocht. Daar wil ik dan mijn naalden, garen en borduurspullen in doen. Ik werk nu nog vanuit huis, maar binnenkort open ik mijn eigen atelier, Manjewell, aan het WG-Plein in West. Mijn dochter vindt het leuk om mee te gaan naar de IJ-Hallen. Dat creatieve heeft ze van mij.”

Susan Loos (50), apothekersassistente, Roelofarendsveen

“Het is echt een sport mooie kleding te vinden voor weinig geld. Ik was vanochtend ook een beetje zenuwachtig. Ik had echt zoiets van: ik moet hier om negen uur zijn. Deze jas is helemaal niet typisch Susan. Maar ach, ik heb er maar 7,50 euro voor betaald. Ik ga vaak naar markten in Roelofarendsveen en bij markten in kerken vind je ook heel veel. Je hebt bij de IJ-Hallen ook prachtige meubels. Als ik jong was en opnieuw zou beginnen met een huis, zou ik hier met een vrachtwagen komen en van alles meenemen.”

Fiona Hering

Rooie

Je wordt eerder door een strontkar overreden dan door een koets, zei mijn voormalige chef altijd. En die had het weer van haar moeder. Ik kom erop, omdat de Italiaanse premier Berlusconi problemen blijkt te hebben met het achterwerk van Angela Merkel. Wat hij letterlijk in een afgeluisterd telefoongesprek gezegd zou hebben, kan vanwege de grove bewoordingen het daglicht van herhaling slecht velen, maar het kwam erop neer dat hij zijn *pisello* (Italiaans voor piemeltje, letterlijk vertaald: erwte) er niet in wilde steken. Veel te veel vlees daar.

God, dat die proleet überhaupt nog iets durft te zeggen over een ander. Misschien moeten we het eens over zijn toupet hebben. Het ding heeft zelfs een eigen Facebookpagina.

Daarbij dacht ik dat vlezige billen met dank aan Kim Kardashian tegenwoordig weer *en vogue* waren. En het hebben van billen heeft supermodel Lara Stone – 47 covers – ook geen windeieren gelegd. Zo verzuchtte ze onlangs dat ze wilde dat ze niet de enige was in de business met borsten en billen. Kortom: échte billen zijn het nieuwe goud.

Roodharige donoren staan te popelen, maar niemand wil

Maar schokkender dan Berlusconi's afkeer van de kont van de bondskanselier (notabene degenen die de zinkende Italiaanse economie de helpende hand moet reiken), vond ik het bericht dat er nog zeventig liter (ongewenst) sperma van roodharigen in Denemarken ligt te wachten op een paar gewillige eicellen. Terwijl 600 roodharige donoren staan te popelen om te lozen. Niemand wil blijkbaar een 'rooie' in de wieg.

Alleen in Ierland gaat 'rood' sperma nog als warme broodjes over de toonbank. En tja, dat vraagt om een aardig woordje over modeland, in plaats van altijd weer die aantijgingen over het aanzetten tot anorexia. Modeontwerpers zijn namelijk dól op roodharigen. Zo is de Schotse Tilda Swinton de muze van Haider Ackermann, en doen Lily Cole en Karen Elson het al jaren fantastisch. De laatste zelfs in de nieuwste Lanvin-campagne, waarin Alber zelf ook een dansje doet.

Maar gelukkig is er hoop: als er straks geen 'rood' sperma meer is, is er altijd nog henna.

Fiona Hering is modejournalist voor *Glamour*.